

Комисия за регулиране на съобщенията	
Вх. №	04-04-694
Дата:	28.12.2009

БЪЛГАРСКА ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОННА КОМПАНИЯ - АД София ул. "Тотлебен" №8	
Регистрационен номер	37-00-1184
Дата	28.12.2009г.

ДО
КОМИСИЯТА ЗА РЕГУЛИРАНЕ
НА СЪОБЩЕНИЯТА
УЛ. "ГУРКО" № 6
СОФИЯ, 1000

На вниманието на д-р Веселин Божков – Председател

Относно: Обществено обсъждане на проект на Наредба за правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена

УВАЖАЕМИ Д-Р БОЖКОВ,

Комисията за регулиране на съобщенията, с Решение № 1386 от 19.11.2009 г., откри процедура по обществено обсъждане на проект на Наредба за правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена.

Във връзка с откритата процедура, приложено изпращане на Вашето внимание, в посочения срок, становището на БТК по проекта.

С уважение,

Павел Велчев
Пълномощник на изпълнителния директор

**Становище на „Българска телекомуникационна компания“ АД (БТК) по
Проект на Наредба за правилата за разпределение и процедурите по
първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на
номера, адреси и имена (Наредба)**

I. Общи бележки.

Проектът на Наредбата е приет с Решение № 1386 от 19 ноември 2009 г. Основание за приемането е изменението чл. 137 от Закона за електронните съобщения. С това изменение се вменява задължение на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС), за изготвяне и публикуване на Наредба. Преди промяната на ЗЕС Регулаторът изготвяше Наредбата, а публикуването беше задължение на Държавна агенция за информационни технологии. Тази наредба е приета на 01.07.2008 г., като от тогава практически няма друга промяна в нормативната уредба, отнасяща се до номера адреси и имена. Въпреки това, в настоящия проект са направени съществени промени, отнасящи се до дължината на номерата, номерата, използвани за Услуги с добавена стойност (УДС), промяна на формата на тези номера и т. н. Подобен начин на промяна на отдавна установени отношения между крайни потребители, предприятия, предоставящи електронни съобщителни услуги и доставчици на УДС, без каквито и да било аргументи, е пример за липса на предвидимост и пропорционалност в действията на Регулатора и силно завишена регулаторна намеса. По този начин се постига единствено административно ограничение на свободна търговска дейност, от което би загубил както сектора, така и крайните потребители.

Въпреки че Проектът въвежда, макар и със сериозно закъснение от реалното развитие на пазара и положителни промени, свързани с номера за номадски услуги, то като цяло може да бъде определен като неадекватен по отношение на необходимата намеса от страна на регулатора и силно неблагоприятен за бъдещото развитие на сектора.

II. Конкретни бележки.

1. Предлагаме следната промяна на чл. 8:

*Чл. 8 Международният номер за Република България е с дължина **не повече** от:*

Мотиви:

С промяната на текста на действащата наредба се фиксира дължините на национално значимите номера.

Подобно ограничение е в противоречие с Препоръка E.164 на ITU-T, където се говори за максимална, а не за фиксирана дължина на националния значим номер, съответно за международния номер.

По този начин се ограничава възможността да бъдат ползвани по-кратки номера за услуги, както от фиксирани, така и от мобилни мрежи. Такива номера се използват за по-лесен достъп от страна на потребители до популярни вече услуги, като таксите, информационни услуги и др. Промяната на тези номера ще доведе и до затруднение на крайните потребители за достъп до тях.

Фиксираната дължина на номера ще се отрази и на по-кратките номера, използвани от аналогови централи в мрежата на БТК. Промяната на Наредбата ще наложи „незабавна“ цифровизация на всички такива централи, което е непосилно, предвид непредвидените големи инвестиции, необходими за това.

Унифицирането на дължината на номерата е единствено самоцел, която няма да доведе нито до по-ефективно използване на ресурса нито до ползи на потребителите. Подобно задължение е в противоречие с принципите за прилагане на ЗЕС от страна на държавните органи – предвидимост, консултативност, равнопоставеност, пропорционалност, и свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото.

2. Предлагаме Чл. 9., ал.1, т.2 да се промени както следва:

*2. национално значим номер (NSN) с дължина **не повече** от:*

Мотиви:

Виж мотивите по т. II.1.

3. Предлагаме чл. 14, ал.1, т.2 да се промени както следва:

2. трицифрени национални кодове за достъп до електронни съобщителни мрежи за ширококолов безжичен достъп.

Мотиви:

С предложеният текст се обхващат всички възможни технологии за ширококолов пренос на глас – както безжични, така и жични.

Считаме, че така направената промяна дава равнопоставена възможност на предприятията, предоставящи ширококолови услуги за предоставяне на глас по IP-протокол. Не следва ширококоловия достъп да бъде ограничен единствено до безжичен. „Номадските“ услуги могат да бъдат предоставяни както по безжичен, така и по жичен пренос, поради което изкуственото ограничаване на вида достъп води до неравнопоставено третиране на предприятията.

4. Предлагаме следните промени на текстовете свързани с формата на УДС от обхват 90:

4.1 Предлагаме следната промяна на чл.15, ал.1, т. 8.

90 - код за достъп до услуги с добавена стойност (УДС) с формат на номерата 90XYTZ, където XY определят електронната съобщителна мрежа, чрез която се организира достъпът до УДС. "T" е индикатор за цената или ценовата зона на таксуване на УДС, определена от предприятието, което предоставя УДС или има сключени договори с доставчици на УДС, а ZZZ е предоставената на предприятието група от номера.

4.2. Чл. 17 да отпадне.

4.3 Чл.31, ал. 1, т. 7 да се промени както следва:

7. за УДС след код 90 - минималната група е от 1000 абонатни номера за всяка цена или ценова зона, която ще предлага предприятието, с формат съгласно чл. 15, т. 10;

Мотиви:

1. По отношение на формата на номерата:

Предлаганите промени целят запазване на досега използвания формат за УДС от обхват 90. съгласно чл.15, ал.1, т.10 от действащата Наредба № 7 от 1 юли 2008 г. за правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена.

Съгласно посочената разпоредба на Наредбата „90“ е код за достъп до услуги с добавена стойност (УДС) с формат на номерата 90XYTZZZ, където XY определят електронната съобщителна мрежа, чрез която се организира достъпът до УДС. "Т" е индикатор за цената или ценовата зона на таксуване на УДС, определена от предприятието, което предоставя УДС или има сключени договори с доставчици на УДС, а ZZZ е предоставената на предприятието група от номера."

Наред с това чл. 29, ал.1, т.7 определя големината на групата номера, които Комисията предоставя за ползване номера, а именно:
„за УДС след код 90 - минималната група е от 1000 абонатни номера за всяка цена или ценова зона, която ще предлага предприятието, с формат съгласно чл. 15, т. 10;“

Систематичното тълкуване на наредбата показва, че за номера след код 90 се предоставят групи 1000 или 10 000 номера, като максималната дължина на национално значимия номер е не повече от 8 цифри съгл. Чл.9, ал.1, т.2, б. „б“.

Действащият формат на номера от обхват 90 се използва нормативно от 2004 г. Той е определен с Наредба № 16 от 13 октомври 2004 г. за правилата за разпределение и процедурите по предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена. Това е принципа, въз основа на който бяха предоставяни номера на операторите съгласно издадените им лицензии и последствие Разрешения.

Промяна на формата на номерата не би довел до каквито и да било ползи, както за операторите, така и за крайните потребители. Неговата промяна е необоснована регулаторна намеса, която би довела до затруднения както за предприятията, така и за доставчиците на самите услуги и за самите крайни потребители. Не на последно място следва да се има предвид, че предлаганата промяна ще редуцира потенциалния ресурс от номера за тези услуги почти десет пъти.

2. По отношение на цените на услугите и защита на интересите на крайните потребители:
Идентификаторът на тарифата няма отношение към крайните потребители и цените на услугите.

Това е услуга, с допълнително съдържание, цената на която се определя от доставчиците на тези услуги.

Съгласно чл. 2 на ЗЕС „Този закон не се прилага по отношение на съдържанието на пренасяните електронни съобщения.“ Очевидно, че ЗЕС не е основание за регулиране на цените на тези услуги и няма отношение към начина на информиране на потребителите.

При ползването на тези услуги потребителите следва да бъдат информирани въз основа на общия закон, уреждащ защитата на интересите на потребителите – Закон за защита на потребителите (ЗЗП)

На това основание доставчиците на УДС информират потребителите за цената на всяка отделна услуга.

Предлаганото въвеждане на идентификатор на типа услуги не би довел до защита по отношение на цената, тъй като потребителите се информират по рекламите за съответните услуги, където задължително се публикува цената.

В потвърждение на липсата на проблем в това отношение може да бъде посочен пренебрежимо малкия брой жалби на абонати за тези услуги.

Предвид казаното до тук, за номера за услуги с добавена стойност от обхват 90 не може да бъде налагано задължение за наличие на идентификатор с оглед защита на потребителите. Защитата на потребителите се гарантира от информирането за цена на всяка отделна услуга.

3. По отношение на преносимостта на негеографски номера.

Тарифните зони, както и индикаторът на мрежата не са пречка от техническа гледна точка за въвеждане на преносимост на негеографските номера от обхват 90. Преносимостта е право на потребителите, в случая на доставчици на УДС, ползващи номера от обхват 90, да запазят номера си при промяна на мрежата. Не съществува нормативно изискване за запазване на цената на разговори към пренесени номера. От тази гледна точка налагането на общ идентификатор за вида услуги биха били в противоречие с изискванията на ЗЕС за осигуряване на преносимост и биха ограничили доставчиците на услуги да избират мрежа, със съответни по-изгодни цени на услугите. В случай, че доставчик избере друга мрежа, чрез която да предоставя УДС на различна от досегашната тарифа, то наличието на цифра в номера, вида услуга би обезсмислило правото на преносимост, тъй като ще се наложи промяна на номера. Дори без да се сменя мрежата, в случай че доставчик реши да промени тарифата, то наличието на „задължителна“ тарифна зона би принудило доставчика да промени номера си.

От тази гледна точка налагането от страна на КРС за наличие на цифра в номера, определяща вида услуга би затруднило максимално преносимостта.

Не на последно място следва да се има предвид и напълно разнородната практика по отношение на тези услуги в страните от ЕС. Това е така, тъй като всяка страна избира своя практика, предвид особеностите на пазара в съответната страна. Практиката у нас до сега показва нормалното функциониране на този пазар и достатъчната степен на защита на потребителите.

4. По отношение на обявяването чрез гласово съобщение в началото на повикването на конкретната стойност на тарифата за всяка УДС.

Считаме, че подобно задължение е практически неизпълнима за предприятията. Наличието на различни цени и начини на таксуване, в зависимост от типа игри, ще наложи генериране на огромен брой съобщения. Това практически е неизпълнима, тъй като ще ангажира значителен мрежови ресурс. Наред с това, наличието на многобройни съобщения ще затрудни силно крайните потребители при ползването на такива услуги.

Наред с това, подобно изискване въвежда неравнопоставеност на потребителите, използващи различен достъп до УДС чрез гласово повикване или чрез кратко съобщение (SMS).

Считаме, че задължението за обявяване на цена на услуга при нейната реклама дава достатъчно информация за потребителите за цената, която ще заплащат.

Предвид посоченото до тук считаме, че предлаганата от КРС промяна ще затрудни както операторите, така и доставчиците на услуги, а и крайните потребители.

5. Предлагаме чл.18, ал.5 да отпадне.

Мотиви:

С посочената разпоредба се налага забрана за ползване на вътрешно мрежови номера от предприятията и по-конкретно за предприятията ползващи кодове за достъп до мрежи за предоставяне на гласови УДС.

Тази промяна води до следните отрицателни последствия:

1. Нарушение на правомощията на КРС.

Подобни рестрикции не произтичат от изискванията на ЗЕС и налагането им се явява увеличаване на предвидените правомощия на регулаторния орган.

Вътрешно мрежовите номера не са част от ННП и не могат да бъдат достъпни от други мрежи. Съгласно чл. 30 от ЗЕС и предвид дефинициите за номера и ограничен ресурс в Допълнителните разпоредби, правомощията на комисията се свеждат до номера от ННП. Наред с това КРС, съгласно чл. 2 на ЗЕС няма правомощия по отношение на съдържанието на пренасяните електронни съобщения.

Очевидно предоставянето на УДС чрез номера извън ННП не може да бъде регулирано и забраната за такива услуги не попада в правомощията на Регулатора.

2. Неравнопоставеност на доставчиците на УДС.

Използването на по-кратки номера е изцяло в интерес на потребителите и доставчиците на тези услуги тъй като дава възможност за ползване и предоставяне на услуги чрез лесно запомнящи кратки номера, за разлика от номерата от обхват 90.

От тази гледна точка, въвеждането на ограничения единствено за гласовите УДС води до неравнопоставеност на доставчиците на такива услуги спрямо доставчици на други услуги – например чрез SMS и поставя в привилегировано положение предприятията, предоставящи тези услуги.

3. Липса на реална полза за потребителите от забрана за предоставяне на гласови УДС

Промяната на кратките вътрешномрежови номера би затруднила силно крайните потребители, ползващи тези услуги, тъй като единствения ефект би се изразил в необходимост от запомняне и набиране на значително по дълги номера. Подобна промяна не би защитила потребителите от цените, а напротив би довела до затруднения на доставчиците да обявят цените за различни мрежи и съответно крайни потребители.

Промяната на формата/дължината на тези номера крие много опасности за грешки при набиране от крайни клиенти, поради почти еднаквите номера, което би предизвикало нежелани разходи.

6. Предлагаме чл.35, ал.5 да отпадне

Мотиви:

С разпоредбата се определя срок за достигане на ефективно използване на номера от датата на решението на комисията за издаване или изменение на разрешението. Доколкото е възможно между датата на решението и датата, на която адресатът на акта е бил уведомен за него да е изминал значителен период от време, например няколко месеца, то въвеждането на това правило би било в противоречие с принципни положения на административното право. Както е известно, спрямо адресати на които с акта се възлагат задължения, правната му сила се проявява от датата на връчване на съобщението за издаване на акта и узнаването му по съответния ред. Това положение почива на необходимостта адресатът да се запознае с конкретните задължения, които произтичат за него, за да бъде в състояние да ги изпълнява. Също така не е възможно адресатът на акта да започне да се възползва от предоставените му права (в конкретния случай, да усвои предоставен индивидуално определен ограничен ресурс – номера), преди да е узнал, че има положително решение на комисия за използването на този ресурс. Противното би означавало субектът да извърши административно нарушение – да използва ресурс, който не му е бил предоставен с изрично решение на КРС.